

[Miljøministeren.]

melse med de synspunkter og forslag til forenkling af administrationen, der fremkom i forbindelse med dobbeltadministrationsdebatten i efteråret 1973.

Den forenkling i forhold til den hidtidige lovgivning om og administration af kommunernes fysiske planlægning, som lovforslaget vil indebære, kommer til udtryk på forskellige områder.

Der er for det første tale om en forenkling af selve lovgrundlaget. Hidtil har bestemmelserne om den kommunale byplanlægning været indeholdt først og fremmest i byplanloven, bygge-loven og den særlige københavnske byggelov. Nu foreslås bestemmelserne samlet i én lov, hvilket vil gøre det lettere både for dem, der skal arbejde med loven, og dem, der berøres af den.

Endvidere opnås en betydelig forenkling derved, at et stort antal forskellige plantyper efter lovforslaget erstattes af én plantype — benævnt lokalplanen — således at man i fremtiden kun behøver at arbejde med ét sæt tilvejebringelsesregler og ét sæt retsvirkninger.

Endelig foreslås en omfattende decentralisering, der vil medføre en administrativ forenkling af planlægningsprocessen.

Selv om regeringen ved at fremsætte lovforslaget i dets nuværende udformning tilslutter sig lovforslagets hovedprincipper, kan der allerede nu peges på enkeltheder i lovforslaget, som må give regeringen anledning til nærmere overvejelser.

Et af de områder, der utvivlsomt må drøftes nærmere under folketingets behandling, er spørgsmålet om zonegrænseflytninger.

Efter den gældende lovgivning får ethvert landzoneareal, der udlægges til bymæssig bebyggelse i en af ministeriet godkendt byplan- eller bygningsvedtægt, automatisk status som byzone.

Efter lovforslaget vil det derimod være muligt for en kommunalbestyrelse at tilvejebringe lokalplaner for et område i landzone, uden at de pågældende arealer dermed automatisk overgår til byzone. Kun hvis lokalplanen indeholder en udtrykkelig bestemmelse derom, overføres det af planen omfattede landzoneareal til byzone, og en sådan overførsel vil i en overgangsperiode kræve miljøministeriets tilslutning.

Baggrunden for at ændre den hidtidige ordning er for det første, at en nærmere planlægning af de små bysamfund undertiden kan være særdeles ønskelig, uden at der dog er tilstrækkelig anledning til at overføre den pågældende landsby til byzone. Endvidere skyldes den foreslåede nye ordning, at kravet om tilvejebringelse af en lokalplan, før der gennemføres et større anlægsarbejde, også bør gælde for de anlæg, der etableres i landzone.

Lovforslagets ordning synes imidlertid at kunne give anledning til uklarhed i relation til landzonebestemmelserne i zoneloven og også for så vidt angår spørgsmålet om frigørelsesafgift.

Lovforslaget indeholder vidtgående bestemmelser om offentlighed i forbindelse med den kommunale planlægning. Jeg kan tilslutte mig princippet i de foreslåede regler. Det kunne imidlertid overvejes, om man ikke i højere grad bør inddrage de valgte beboerrepræsentanter under tilvejebringelsen af lokalplanerne.

Som nævnt tilsigter lovforslaget en forenkling i forhold til gældende lovgivning. Men der savnes i denne forbindelse hjemmel til en ophævelse af ældre private byggeservitutter. Sådanne servitutter tjener ofte kun til at skabe forvirring og uklarhed såvel for bygherrer som for kommunen. Der vil derfor blive stillet ændringsforslag med henblik på tilvejebringelse af den fornødne hjemmel.

Endelig skal jeg nævne spørgsmålet om kommunernes adgang til som led i styringen af byudviklingen at kunne ekspropriere jord til bolig- og erhvervsformål. En sådan adgang vil efter min opfattelse være et nyttigt værktøj i planlægningen. Lovforslaget indeholder imidlertid ikke den tilstrækkelige hjemmel hertil, men jeg håber på en formodt drøftelse af dette vigtige spørgsmål i forbindelse med den videre behandling af lovforslaget.

Som en konsekvens af lovforslaget og af forslaget til ny byggelov vil den særlige københavnske byggelov bortfalde. Der vil herefter i princippet gælde de samme regler om byggeri og planlægning for København som for resten af landet. Dette betyder imidlertid ikke, at lovforslagets generelle regler om f. eks. byggekvoteinter uden videre kan og bør finde direkte anvendelse på de københavnske forhold. I kraft af en nær-